

стаи, но нѣматъ пари и се чудятъ, какво да правятъ. Тѣ съжالياватъ за своя идеализъмъ, който сж имали на младини, че не сж използвали условията да се оженятъ за нѣкоя млада и богата мома, че днесъ и кжща щѣли да иматъ, и деца щѣли да иматъ. А сега? Седатъ сами, ходятъ по чужди кжщи, наеми плащатъ — двата края не могатъ да свържатъ на едно. Другъ казва: Едно време бѣхъ началникъ на министерство, имахъ възможность да стана министъръ, но като идеалистъ, отказахъ се отъ всички тия блага. Голѣмъ глупакъ излѣзохъ! Трети пъкъ съжالياва, че пропусналь условията да стане владика.—Красиви нѣща сж тѣзи, но тѣ представятъ само външни условия на живота. Разрешаването на важнитѣ въпроси не седи въ външнитѣ условия.

„Остани съ насъ!“ Когато Любовта минава покрай мене, ще кажа: Моля ти се, остани при мене тази вечерь! Когато Мждростьта минава, ще ѝ кажа: Моля ти се, остани при мене тази вечерь! Когато Истината минава, ще ѝ кажа: Моля ти се, остани при мене тази вечерь! На всѣка добродетель, която минава покрай мене, ще кажа: Моля ти се, остани при мене тази вечерь! Този е великиятъ смисълъ на живота. Нѣма по-хубаво нѣщо за човѣка отъ това, когато той направи едно добро дѣло. Колкото микроскопическо да е това дѣло, човѣкъ изпитва вътрешно доволство въ себе си. Въ този моментъ, като че всички разумни същества по лицето на земята виждатъ това нѣщо и одобряватъ постжпката му. Този е пжтьтъ, по който човѣчеството може да се поправи. Въ всички хора трѣбва да се всади мисълъта, че тѣ могатъ да направятъ това. Като минатъ добродетелитѣ покрай тѣхъ, да ги поканятъ въ дома си, поне за дадената вечерь. Минава покрай дома ви нѣкой бедень човѣкъ — поканете го. Външно е бедень, но въ сжщность той е великъ адептъ, или светия, който носи любовта въ себе си. Казвате: Ние не вѣрваме въ суевѣрия. Азъ не казвамъ да вѣрвате въ суевѣрия, но обръщамъ вниманието ви на следното: докато е идеалистъ, човѣкъ е щастливъ. Щомъ стане материалистъ, едновременно съ това става нещастень. Що е материализъмътъ? Материализъмътъ е рѣка, която постоянно тече и завлича всичко, каквото срещне на пжтя си. Хубаво нѣщо е рѣката, но тя тече и завлича. Ако тази рѣка минава презъ вашитѣ градини и оставя своята влага на житото, на овеса, на царевицата, на динитѣ, на пипонитѣ и на всички останали растения, тя е